

יום טוב פרק שני ביצה

[לשיל יו.]

דנפישא גליסה - פירש רש"י וכו' מחירין משום דלמך ר"ש
בן אלעזר ממלאה אשה תעור פת וכו' ולא נהירא
חדל דלם כן ה"ל לחתוי הא דר' שמעון בן אלעזר כיון דפלטגתייהו
בהכי ועוד דלם דמי כלל לפטין גרעין וזמאן חישינא הכא לכן

מה שאין כן בביצה אמר ליה אנא כהדררע
סבירא לי דאמרי אה בביצה (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב)
דלמא מעברי ליה לאילוף האמרי רב הונא
בר כהנא מימות עזרא ואילך לא מציעו אלו
מעובר : ואין אופן פתין גרעין אלא רקיקין :

דעת מרובה דקאמר
לכו כיוצא מדי זכתי
קאמר אלא סייט פסיס
כתיב רש"י

צ א מ"י ס"א מלכ"ס
ס"ל בוסד מל"י י"ש
ז"ס מל"י חתן כ"ל י"א
מ"א מלכ"ס א"ח ס"י ע"ו
ס"ט כ"ו כ"י הק"ו ו"י
ד"ק ס"ט ס"ט ד"ו י"ט
ז"א ב ג מ"י ס"ד מל"י
ז"ו ס"ל י"ו ס"ט ע"ט
י"ב ס"י ס"א ס"ט ד'
(א"ב מ"א ס"ט)

לשיל ג ע"ט
ר"ה י"ט ע"ט
ג"ב ע"ט

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

פסחים ג'
[ע"ט]

הגרות
הב"ח
ב"ב (ה)
דמ"א דעתין :

מתבת יאמרו בתנור של רמיה רב ירמיה בר אבא שאליה את רבי יהודה
ומנו מאי פת עבה פת מרובה וכו' אמר רב ירמיה בר אבא
אמר רב שאליה את רבי יהודה ומנו רבינו הקדוש מאי פת עבה פת מרובה
ואמאי קרו ליה פת עבה משום דנפישא בלישה א גמ' באתריה דהאי
תנא פת מרובה פת עבה קרו ליה מכדי משום דקמרח טרחא דלא צריך
הוא מאי אריא פת אפי' בשאר ימים טובים נמי אין הכי נמי ותנא כיו"ט
דפסח קאי תניא נמי הכי ב"ש אומרים אין אופן פת מרובה ביום טוב
וב"ה מתירין : מתני' אף הוא אמר שלשה דברים להקל : מכבדן בית
המטות ומניחין את המוגמר ביו"ט ועושים גדי מקולס בלילי פסחים
ויזכרים אוסרין : גמ' אמר רב אסי מחלוקת לגמר אבל להריח דברי
הכל מותר מיתבינן אמר רב אסי מחלוקת לגמר אבל להריח דברי
גמליאל מכבדן אמר רבי אליעזר בר צדוק פעמים הרבה נכנסתי אחר
אבא לבית רבן גמליאל ולא היו מכבדן בית המטות ביום טוב אלא
מכבדן אותן מערב יום טוב ופורסין עליהם סדינין למחר כשאוחרים
נכנסין מסלקין את הסדינין ונמצא הבית מחבבד מאליו אמרו לו אם
כן אף בשבת מותר לעשות כן אמר רב אסי מניחין את המוגמר ביו"ט ושל בית
רבן גמליאל מניחין אמר רבי אליעזר בר צדוק פעמים הרבה נכנסתי אחר
אבא לבית רבן גמליאל ולא היו מניחין את המוגמר ביום טוב אלא
מביאין עדרסקאות של ברזל ומעשנין אותן מערב יום טוב ופוקקין
נקביו מערב יום טוב למחר כשאוחרים נכנסין פותחין את נקביו
ונמצא הבית מחבבד מאליו אמר רב אסי אף בשבת מותר לעשות
כן אמר רב אסי אמר רב אסי מחלוקת לגמר אבל להריח אמר רב אסי
אסור איבעיא להו מהו לעשן רב ירמיה בר אבא אמר רב אסור לשמואל
אמר מיתרבת הונא אמר אסור מפני שמכבה אמר ליה רב נחמן ונימא מר
מפני שמכבד עירא"ל תולתו מכבה וסופו מבעיר א"ר יהודה על גבי נחלת אסור
על

מס ש"ן כן כניסה • דקדושה אחת הן ולא הקלו ב"י שני של ראש
השנה אלא לענין מה בלבד : כפסח • קא חלקא דעתך שאיני יכול
לשמרה מהחמין : וכפס פס עבס • שהחירו בית הלל : שכן מצינו
בלפס פסחים • שהוא מלה כדאמרין בכל המנחות בראש מלה
(מנחות דף מ"ו) ועבדי עבס כשמו לחם
הפנים י"ט לו פנים ואין פנים פוחוין
מטפח : כוריון • של בית גרמו
שהיו אומנים וזריוס בדבר : פס
עמלס • כרי"ל בלעו שהיה עטון
ג' מנחות שיפה שפסוק בידו ותמס
מנחות בעיטה בלגרוף שף אחת
בטע שמים שף שמים בטעט של
במנחות (דף ע"ו) : פסחים יבשים •
מנ"י בלח היו פוסקין מלכרוה עלים
למערכה במסכת תענית (דף לא-)
ומועלי לשכת העלים היו אופין
ומבשלים כל לרכי מקדש : כהנור
ס • שמסקין אותו בכל יום הן
למנחות הן ללילי : מספס • במס' זבחים
(דף נה) אמר' תנור של מקדש של
מחבת היה משום שתי הלחם ולחם
הפנים שאפייסין וקודשין כהנור הוא
ליה כלי שרת וכלי שרת דחרס לא
עדיין : כיוסוד • כיו"ט לביט : ואיכא
דאמרי • רב גופיה אמר שאליה את
רבי זימור : ופלו • כבול-רב כביט
הקדוש לשון ביחוד כבול-רב כהנן
בשקלים (ג"י מ"ד) וידעו ביחוד שס
חרון עניו : פס מרובס • ולאו משום
תמוז הוא אלא משום דערס טרחא
יתירא למחר וליום אחר : וכ"ס
מסרינן • כדאמרין * שהפס נאפה
יפה כשהתנור מלא : סניא נמי סני •
דכשר יום טוב נמי נחלקו :
מתני' מכבדן בית המטות • בית
המטות שאולין שס שהיו מכונין
ואולין על גבי המטות : מוגמר •
לכונה על גבי גמלים : מקולס •
כרעיו יבני מעיו תלויין וחלה לו כלרו
כשולו והיו עושין זכר למקדש
מכותב בו על כרעיו ועל קרבו
ומקולס לשון גבור מזוין שכלי זייט
תלויין לו כלרו כדמחרגמין וכובע
נחש וקולסא דנחשא (שטאל א"ו) :
וכמס סופרין • בשלשן : כבדור
משום חשווי גומות ובמגמר משום
דלאו לנדך כל נפש הוא ומהאי טעמא
אמרין ליה בכהונות בפרק ראשון
(דף ע"ו) * אשר יאכל לכל נפש דבר
השנה לכל נפש וזה אינו אלא
למפוסקים או למי שריוו רע ובגדי מקולס מפני שדומה לקדים ויאמרו מותר להקדים ולהחיל קדים בחון : כבדור
כשאסרו חכמים לא אסרו אלא כשהמניח כדי לגמר בו כלים שטוק המחמה עם הלכונה והגמלים אחת הבגדים להכניס בהן ריח דלאו
לכנח הגוף הוא אלא להבשיר כלים אצל מניח לכונה על גבי גמלים להריח ריח מחמה שהנחת הגוף הוא ולאובל נפש דמי והשתא
למאי דקאמר רב אסי לא הוי טעמא דרבנן משום דבר השנה לכל נפש כדפרישית לעיל אלא משום דלקוט כלים הוא מחוין-
ולקמן הדר ביה מחמת קושיא : כשפורסיס נכנסין • שהן קרוין לסעודה הגמלי לכבד יום טוב : עדרסקאות • אנלינייר"ס
והס נכונים ומטוקים : ופוקקין נקבין • לשמור העשן והריח שלא יאל : פס כן • לא היו מכבדן חלוקין עליו דאף בשבת
מותר לעשות כן אלא והיו ביום טוב היו מניחים לפיכך נחלקו עליו מכל מקום גמרינן מנה דלאו לגמר הוא אלא להריח ולכבד
הוארין והאסור רבנן עליה למיסר להניחו ביום טוב חליבא דהנא קמא ולרי"א בר צדוק אפי' רבן גמליאל לא היתיר, ואת אמר
דבר הכל מותר : פסוקים נסריס • ההס הוא דשרי רבן גמליאל להניח ביום טוב כדי להריח כהנא קמא דרבי אליעזר בר צדוק
ורבנן אסרי דבעינן דבר השנה לכל נפש : פירות בעשן בשמים לקוט טעם הבושים : אסור • דתפסק יתירא הוא ואין
שזה לכל נפש אלא לאיסתים ובהאי עשן חליבא אב מלאכה כדמפרש רב הונא טעמיה דרב מפני שהוא מכהה הגמלים כשטוקן אבקת
הבשמים עליהן : ושטאל אמר מוגמר • דאובל נפש הוא ור"א אף לעניים אלא שאיני מניח להם ודמי לזדמן לו לבי ב"י כדאמרין
בכהונות (ס) : מפני שמכבה • כדפרישית אינו שיה לכל נפש לפיכך אסור לעשות אב מלאכה בשבילה ונימא מר מפני שמכבד • הבשמים שס
זה אב מלאכה : אמר ליה פסולו מכבה וסופו מכבד • וזריווהו הוה ביה ואלא קמא קמא נקטי' • על גבי נחלת אסור • דאיכא מכבה ומכבד :

עניא ע"י ישראל ביו"ט
שני ואפי' כ"י יו"ט של
ר"ה א"ל רב אשי והא
אמר רבא סת ביו"ט
ראשון יתעסקו בו
עסקין ביו"ט שני
יתעסקו בו ישראל סת
שאין כן בביצה אלא
כהדררע סבירא לי
דאמרי אה בביצה א"ח ס"י ע"ו
ס"ט כ"ו כ"י הק"ו ו"י
ד"ק ס"ט ס"ט ד"ו י"ט
ז"א ב ג מ"י ס"ד מל"י
ז"ו ס"ל י"ו ס"ט ע"ט
י"ב ס"י ס"א ס"ט ד'
(א"ב מ"א ס"ט)

רבינו הנאל
עניא ע"י ישראל ביו"ט
שני ואפי' כ"י יו"ט של
ר"ה א"ל רב אשי והא
אמר רבא סת ביו"ט
ראשון יתעסקו בו
עסקין ביו"ט שני
יתעסקו בו ישראל סת
שאין כן בביצה אלא
כהדררע סבירא לי
דאמרי אה בביצה א"ח ס"י ע"ו
ס"ט כ"ו כ"י הק"ו ו"י
ד"ק ס"ט ס"ט ד"ו י"ט
ז"א ב ג מ"י ס"ד מל"י
ז"ו ס"ל י"ו ס"ט ע"ט
י"ב ס"י ס"א ס"ט ד'
(א"ב מ"א ס"ט)

עניא ע"י ישראל ביו"ט
שני ואפי' כ"י יו"ט של
ר"ה א"ל רב אשי והא
אמר רבא סת ביו"ט
ראשון יתעסקו בו
עסקין ביו"ט שני
יתעסקו בו ישראל סת
שאין כן בביצה אלא
כהדררע סבירא לי
דאמרי אה בביצה א"ח ס"י ע"ו
ס"ט כ"ו כ"י הק"ו ו"י
ד"ק ס"ט ס"ט ד"ו י"ט
ז"א ב ג מ"י ס"ד מל"י
ז"ו ס"ל י"ו ס"ט ע"ט
י"ב ס"י ס"א ס"ט ד'
(א"ב מ"א ס"ט)

בביתו מותר מיתבינן אמר רב אסי מחלוקת לגמר אבל להריח דברי
גמליאל מכבדן אמר רבי אליעזר בר צדוק פעמים הרבה נכנסתי אחר
אבא לבית רבן גמליאל ולא היו מכבדן בית המטות ביום טוב אלא
מכבדן אותן מערב יום טוב ופורסין עליהם סדינין למחר כשאוחרים
נכנסין מסלקין את הסדינין ונמצא הבית מחבבד מאליו אמרו לו אם
כן אף בשבת מותר לעשות כן אמר רב אסי מניחין את המוגמר ביו"ט ושל בית
רבן גמליאל מניחין אמר רבי אליעזר בר צדוק פעמים הרבה נכנסתי אחר
אבא לבית רבן גמליאל ולא היו מניחין את המוגמר ביום טוב אלא
מביאין עדרסקאות של ברזל ומעשנין אותן מערב יום טוב ופוקקין
נקביו מערב יום טוב למחר כשאוחרים נכנסין פותחין את נקביו
ונמצא הבית מחבבד מאליו אמר רב אסי אף בשבת מותר לעשות
כן אמר רב אסי אמר רב אסי מחלוקת לגמר אבל להריח אמר רב אסי
אסור איבעיא להו מהו לעשן רב ירמיה בר אבא אמר רב אסור לשמואל
אמר מיתרבת הונא אמר אסור מפני שמכבה אמר ליה רב נחמן ונימא מר
מפני שמכבד עירא"ל תולתו מכבה וסופו מבעיר א"ר יהודה על גבי נחלת אסור
על